

PÉCSI FIGYELŐ.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
 Postán vagy Pécselt házhoz küldve:
 HETI SZÁMRA 5 frt - kr.
 FÉL ÉVRE 2 - 50 -
 ÉGYES SZÁM 1 - 25 -
 Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Szechenyi-ter.)

HIRDETÉSEK ÁRA:
 Egy öt hasábos petit sor egyeztetési megjelenésért 6 kr., 3-szorított 5 kr., 10-szerített 4 kr. fizetendő.
 Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
 A nyitott 1 petit sora 10 kr.
 A hirdetés díj előre fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizethetni helyben: a kiadóhivatalban, BLAUHORN ANTAL úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden pósthivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 János-utca 8-ik szám.

Előfizetésre való fölhívás

„Pécsi Figyelő”

politikai vegyes tartalmú hetilap tizenötödik évfolyamának második felére.

Kérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése június végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítsák.

A hátralekötöt is kérjük.

A kik lapunkat esetleg tovább jártni nem kívánják, legyenek szivesek a következő számot visszaszármaztatni, azaz el nem fogadni.

A „PÉCSI FIGYELŐ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A tisztviselő becsülete.

(V) Lapunk múlt számában egy közlemény jelent meg a sádsi képviselőválasztásról s Csima Lajos szolgabíró botránnyos eljárásáról, a melyben többek közt per langentem az is mondatik, hogy úgy látszik azért pofoszkodik a ténszolgabíró ur hogy a kapott pofonokat frissebb pofonokkal viszonzozza. A közlemény megjelenése után Csima felhuzta a lovagkeztüit és elküldte hozzánk segédeit, hogy nevezzük meg a cikk íróját, mert ő azon — lovagias elégtételt akar venni. S vajjon miért? Azért, mert az illető megírta az igazságot, hogy a szolgabíró úr basáskodott, hogy úgy viselte magát mint egy bugris?

Nem, nem azért; hanem mert az író, hogy Vicza öt ütött arcul, pedig hát ő pofozta föl Viczát s a lap ezen téves állítása reá nézve — becsületértés.
 Nevelésért!
 Azt hiszi, hogy úgy tisztességes, hogy ha nem a szolgabírót teremtették képen, hanem ha a szolgabíró vagott mást nyakon, mintha bizony a hivatalos morálra különbséget tenne, hogy a tisztviselőt érte-e a passzív szerep, vagy a szegény polgárt. Ez az eltérés csak kettőjük személyére nézve lehet különböző, de a nagyközönség, a közvélemény itélőszéke előtt nagyon különböző dolog; a fő az, hogy a szolgabíró ur a hivatalos tekintély emelésére nem állal pofoszkodásra vetemedni.

S ehhez szavunk van. Bármennyire nem tetszik neki s a megye bizonyos nemes nemzetes ésvitőló urai-
 «nak s fölhuzhatja a lovagkeztüit és küldözhet a nyakunkra hetvenhét párbajhóst — nevetjük a hitvány erőlködést.

Avagy azt hiszi az érdemes szolgabíró ur, hogy a sárbataposott becsület vérel tisztára lehet mosni? Soha! Ép úgy jóvá nem teheti brutális eljárását száz meg száz kihívással sem. Az utolsó csárdák borgözében dulakodó síhederek verekedésétől csak annyiban különbözik a mai párbajhóssok öklendőzése, hogy ezek négy tanu jelenlétében karddal, vagy pisztolylyal verekszenek, amazok pedig a csárda mákvirágai előtt füttykössel, vagy fokossal mutatják meg, hogy — ki a legény a csárdában!

A becsületet csak erkölcsi tényezőkkel, szellemi erővel lehet megvédeni; a ki nyers eszközközöz fog, biroka kel, az — barom.

Ott a törvényszék, tessék oda fordulni, ott szolgáltatnak elégtételt — igazságot.

A lovakok kora már lejárt; a mai kor a békés polgárok kora s a polgároknak nem a nyers vas, hanem a szentesített törvény szab igazságot.

Mindaz a ki a törvényt tilalma ellenére fegyvert fog, hogy öljön — haramia, bandita!

Hova jutunk akkor, ha már a törvényemberei sem tartják kellő tiszteletben a paragrafusok szentségét? Különb, hogy is várhatnánk Csimától, hogy a törvényt tiszteletben tartsa, a mikor ő szentül azt hiszi, úgy van meggyőződve, hogy a törvényt csak arra való, hogy azzal visszaéljenek.

S a legsajátságosabb, a legjellemzőbb a dologban, hogy a választási visszacsúlésekről egy árva szót sem szól, mindössze csak az a bizonyos nyakleves sérti tisztviselői becsületét. Úgy látszik egészen rendjén levőnek tartja a szolgabírói basáskodást, önkénykedést, brutális erőszakoskodást s mert felsőbb helyről is fedezve van, nem törődik a közvélemény sújtó szavával, nem törődik a sajtó vádjával, mert hiszen a hatalom dédelgeti, a hatalom érdekében koposkodott; de már a pofon ur i tekintélyét csökkenti s ezért fölajdul, ezért kész egy újabb — brutalításra. Szégyen! Gyalázat!

Fegyelmi vizsgálatot az ilyen tisztviselő ellen!
 Meglátjuk, helyesli-e a fegyelmi bi-

zottság Csima önkényes és törvénytaposó eljárását, helyesli-e azt, hogy Csima a békés polgárokat uri kénye-kedveszerint pofozgatja?

S végül mit szólunk a »Pécsi Hirlap«-ban megjelent nyilatkozatokra? Neveléses komédia, porhintés! Utalunk Vicza nyilatkozatára, melyet lapunkban alább közlünk négy tanu aláírásával.

Uj erőszak! Ujabb basáskodás! Reméljük azonban, hogy az új fispán figyelmét nem kerüli el a fölmerült botránnyos eset és elrendeli a vizsgálatot Csima ellen.

Most már csakugyan a megye becsületéről van szó!

Nyilatkozat.

En alulírott Vicze Mihály az együtt jelen volt tanuk előtt a következő nyilatkozatot teszem: Bach János sádsi körjegyző ur f. hó 27-én reggel 8 óra-kor engem magához hívatott, kérvényezvén tőlem, emlékszem-e azon történet dologra, mely másfél év előtt köztém és Csima Lajos szolgabíró között történt, mire kijelenttem, hogy igen; erre nevezett jegyző ur e szavakat mondotta hozzám: »Lássamagát be akarják sodorni«, kérvényezvén tőlem, igaz-e, hogy én a kérdéses alkalommal Csima szolgabíró urat pofon ütöttem? Mire én kijelenttem, hogy Csima Lajos ur engem kétszer pofon ütött, de én öt pofon nem ütöttem; erre Bach János ironnal írt egy nyilatkozatot, melynek tartalmát előttem fel nem olvastam, velem azt sajátkezűleg leíratta és aláíratva; azon nyilatkozatot, hogy mi célra íratva, nem tudom; de kijelentem, hogy azon kitévél »aljas gazember« visszavonom, mert sérteni senkit sem akarok, és ha tudtam volna, hogy mi célra lesz tőlem ezen nyilatkozat kiterítve, azt soha alá nem írtam volna.

Az igazság érdekében kijelentem, hogy Csima szolgabíró urat én tetleg nem sértettem, azonban arról mánap nyertem tudomást, hogy polgártársaim, kik velem a történet méltatlankodás alkalmával jelen voltak, egy kosarat nyomtak a fejébe Csima urnak.

Kelt Sásdon, 1887. június 30-án.

Magda Pál, Vicze Mihály, Szabó Ambrus, volt közs. bíró, megyei biz. tag, Varga Mihály, Lakatos Antal.

Szíves tudomásul.

Benyovszky Manó és Jeszenszky Lajos urnaknak a »Pécsi Hirlap« csütörtöki számában megjelent nyilatkozatára néhány megjegyzést kell tennünk, mert úgy tüntetik föl az ügyet, mintha a sérelmesnek talált cikk irójának meg nem nevezése esetében, nekünk kellene kiállni és pedig — lovagias elégtételadásra, a mi pedig éppenséggel nem áll.

A szerkesztőségnek becsületbeli kötelessége a diszkreczió szigorú és lelkiismeretes föntartásával megmenteni a cikkíró mindenféle személyes támadástól és bosszútól, nevezék ezt a bosszút a társadalom kóros eszméi és téves fölfogása szerint lovagias eljárásnak, vagy nem tudjuk miféle nagy, nemes és dicső virtuskodásnak.

A szerkesztőség soha semmi körülmények közt sem tartozik magánszemélyeknek felelősséggel s ha ez iránt mégis megkerestetik, az mindenkor — szerény kifejezéssel élve — alkalmatlankodás, zaklatás, bosszantó erőszakoskodás.

A szerkesztőséget csak törvényes uton lehet felelősségre vonni; a mit Benyovszky Manó és Jeszenszky Lajos urnaknak is megmondunk, kijelentvén egyuttal, hogy a cikk íróját — a mi helyét egyben fölszólítja lapunkat a sajtó bíróság — azonnal megfogjuk nevezni.

S ha a szerkesztőség ki nem adja pusztá ijesztgetésre cikkiróját a sértett felek bosszujának, ebből még nem következik, hogy az illető szolidaritást vállal, legkevésbé hogy a párbajnak cirkusba való tragikomikus jelenetét végig járja majmolva a beteg társadalom ostoba szokásait.

Ha minden megsértett fél lovagias hőbortjának engedve párbajoznának, akkor egy évben legalább háromszázhatvanöt — szökö évben pláne — háromszázhatvanhat párbajt vívhatnánk! Pécs, 1887. július 2.

Kiss József, Várody Ferencz, felelős szerkesztő, főmunkatárs.

A végeredmény.

(B.) A kedélyek lecsillapulhatnak, az emberek folytathatják mindennapi munkájukat, sőt a hivatalnok is visszatérhetnek íróasztalukhoz, melynek a korteskedés alatt felé sem néztek. A választások az egész országban véget értek. A végeredmény előttünk áll.

Kereken kimondjuk, hogy ezt a végeredményt az országra végzetesnek tartjuk. Nem annak tulajdonitunk fontosságot, hogy a kormány pártja huszonhét taggal megszaporodott. A mi alkotmányos viszo-

nyaink közt ennek igen csekély a jelentősége, mert még több erővel, erkölctelenséggel és hitványossággal, még több taggal szaporodhatott volna a kormány. Aztán tisztára mindegy, vajjon 200 avagy 300 mameluk halgat vagy rebeg, igen-t. Ne örüljön tehát a kitarított sajtó oly nagyon a szaporodásnak. Nincs ennek erkölcsi tartalma sulya és értéke. A kormányt Tisza szemében csak numerál, de nem ponderál. Erzi ezt nagyon a mameluk-tábor, mert épen ennek kebeléből hallani, hogy minél több tagja van a kormánypártnak, annál kevésbé fogja Tisza számba venni az egyes tagokat. Gomház, ha leszakad lesz más, — ezt a taktikát fogja Tisza követni a mameluk-jaival.

Azokban cseppet sem törődünk azzal, hogy mit csinál Tisza a pártjával, hanem azt latolgatjuk, hogy mit csinál az országgal Tisza, ki mögött oly nagy számu, de szolgálkú párt áll, mely nem dirigál, hanem orránál fogva vezetettik; nem kiált soha megállj! a kormánynak, bármily örületesek és nemzetgyilkosok a terve; se nem lát, se nem hall, hanem vakon követi a kormányt, mohón kapkodván az elejtetett konczok után.

Igen, azt kérdjük mely aggodalommal hogy mit csinál majd Tisza ezzel a boldogtalan országgal?

A füzio óta nem volt olyan nagy többsége Tiszának mint most. Am a mostaninál csekélyebb többséggel is adta a teljatlalmu, korlátlan diktatórt. Nem hallgatott senkire, legkevésbé a nemzetre és a parlamentre; tanácsot nem fogadott el senkitől, csak parancsolat Bécsebtől; okatlanul, lelkiismeretlenül rántotta magával az anyagi bukás felé; az utjában lévő célokat kéréllhetetlenül eltiporta; az emberek vagy megadták magukat, vagy kénytelenek voltak letenni a közelet teréről, melyet Tisza feltétlenül dominál, pártja pedig mint sáskahad legel, bemooszol és tönkre silányit mindent.

Ez volt Tisza — csekélyebb többségével — a multban.

Ebből aztán következtetheti, hogy milyen lesz Tisza — megszaporodott többséggel — jövőben.

Számalommal hallgatjuk a jámborokat, kik azt hajtogatják, hogy Tisza a megüvekedett többség által biztosítottan érezvény hatalmi állását, minden erejét és tehetségét nagyszabásu reformokra fogja fordítani.

Mily jámbor feltevés! Mily ostoba fecsegés!

A lefolyt tizenkét évben is mindig állandóan volt akkora többsége Tiszának, hogy zavartalanul munkálkodhatott volna az ország ügyén. Nem tette. Nem bátorság ellenkezőjét várni tőle, csak azért, mert a mameluk-tábor megszaporodott 27 taggal? Huszonhét ismeretlen mennyiség! Huszonhét perszem a kormányparti homoktengerben. Hogy is mondtá boldogult Czákó?

A többségnek miként való üzemveredése nem kölcsönözhet Tiszának erkölcsi erőt, nem fokozhatja tetterjét. Ha egyáltalában hatással lesz rá a szaporodás, az csak rossz lehet.

Még elbizakodottabb, még vakmerőbb, még könnyelműbb, még pazarlóbb, még osztrákbabb lesz, mert a nagyobb többségben

TÁRCSA.

Álomképek.

Fektelen szél rázza, bontogatja Koronás fak szárnyas sátorát. Mely a vészben annyit kis madárnak Búvó helyet, menedéket ál. Fenn az égben barna fellegetábor Majd lombán, majd meg rohanna száll S félve pillant a megzött tájra Hasadékan át a napsgár. — Zaj, homály — s derűvel váltakozva, Leikembe csodás képekbe foly: És előttem tarka-barka almok, Sebes rüptü, nyájas ifju kor!
 ... Rablolt kincset rejtegetve, fenn a Szirték ormán ódon, néma vár. Benne kéj és benne zord erőszak Verlézőt, átkos frigyben áll. S míg a nyáréj esilóg szemekkel Kemil lent a völgynek árnyait: Balga ifju énekelve áldoz A rajongó szerelemnek itt. — Rég letűnt e kor mesés világa, S anyai hívó gyászos sirja: — por: S szerelemtől lángol, ég maiglan A gyors rüptü nyájas ifju kor!
 Grön lakban mámoros zaj, pompa. S egybegyűlés díszes társaság: Vándor lép be: s hallgatag gyönyörrel Hallja mind az íbet ajk dalát. Zárt srompokon belül az ifjak, S epelőleg várja anyai szem:
 Kik merőznek ott a lágy porondon? A borostyán vajh! ki leszen? Hirvagy itt is, ott is... S bár e bolygó Fény csak oly kevés ére utol: Hirrel — névvel álmodik maiglan A gyors rüptü ifju kor!
 Houszrelemét esata-zajba, vészbe Ment az ifju megpecsétleni: Eméket a hálás nép szívében

Biztosíták majdan érdemi...
 S vöröz sebbel tüzhelyhez téve, Kik szereztek, meg nem ösmerték: S a melyért élt, szenvedett, a nemzet — Hogy érte küzél, elfeledte réj...
 — Szálló évek tisztító viharja: Népeket hoz, népeket sodor: S családások, tört roménynek kora Maiglan a nyájas ifju kor!

Kasza József.

Az elnök ur.

Irta: Kacziány Géza.

(Vége.)

Nem egészen negyedórai kellemes gyakorlatias után a borjutórn állottam, szanaszét tekintgetve az 527. számú sárga hajtókák kézi furmányos után, kit szerencsére csakugyan fel is fedezhettem, lézengő bámészkodásba elmerülve. Már-már inteni vagy füttyenteni akartam neki, midőn eszembe jutott, hogy most hivatalos tekintélyét akarom igénybe venni, tehát illő lesz, ha az egyenlőség színvonallára szállok le. Eléje járultam tehát, az „elnök ur“ látván, hogy feléje igyekszem, előkezében szaladt elem és sapkáját levéve, alázatosan kérdé:
 — Parancsol valamit, nagyságos ur?
 — Nézze kérem, — kezdettem, — nekem önnel, mint a kézi furmányos egyesület elnökével volna dolgom...
 — Mint elnökkel, — szóló ő és sapkáját fölsapatta. — Az más. Hallom.
 — Tehát, — folytattam — tegnap költözökdvén, azon tagja az egyesületnek, kinek bázúját itt felmutathatom, nekem nagy károkat okozott. Én tehát panaszt teszek ellene és az egyesülettől kártérítést követelek barátságos uton.
 — Az „elnök ur“ nagy halcsont pápaszemet dugott a füle mellé s az átnyújtott bárczát nézegette. Nem télt bele tiz perc sem s már kisütötte, hogy bányadik szám-

ról van szó, az igaz, hogy a szám a kis bárcza közepére öklönyi betűkkel volt felírva.
 — Ahá, — szóló aztán, — az a Szepej; Hisz egy nagy korhely, — miért tetszett ahhoz fordulni? Mindig iszik s akkor minden ösztötör. Különbön jó ún, nem tehet róla, hogy mindig szomjas. De n...skor csak engem tessék hivatni.
 — Jó, jó, — mondottam — hisz most nem arról van szó, hanem, hogy nekem kártérítést adjanak.
 — Na igen, — szóló s feltolta pápaszemét homlokára — az egyesület „szavatol“, amint itt ki kell nyomtatva lenni ezen a czédulán. De hát az a választmánytól függ, ott mint szavat tolnak, sok szavat tolnak, végre aztán megszavatozzák, hogy fizetünk-e vagy sem. De mindig az szokás szavatozni, hogy nem fizetünk.
 — Ez mindenesetre szép és okos dolog, — válaszoltam, — de ez nekem aligha lesz elég. Jőjjenek el délután vagy holnap, amikor tetszik, becsüljük fel a kárt s aztán intézkedjenek.
 — Az nem szükséges — felelt az „elnök ur“ — mi sobase szoktuk fölbecsülni a kárt, nem kell az.
 — De hát akkor hogy állapítják meg az összeget?
 — Na, majd megcsináljuk, — szóló biztatólag az elnök ur, — legyen nyugodva barátom. Majd az egyesület szavatol, magának is szavatol. Csak adja be írásban a panaszát.
 — Írásban? — kérdém. Mi az ördögnek írásban?
 — Na, hát csak nem gondolja, hogy nem tudunk olvasni? — kérdé sértődve az elnök ur. — Csak írásban kell beadni, hogy elolvashassuk. Tudunk mi ott mind olvasni, én is tudom a nyomtatott betűket, — ehole, a mai lapot is olvastam már — s e szavakkal egy képes nélapot vesz elő.

— Jól van, — szólótam — hát önnél kell benyújtani a folyamodványt? S mennyi bélyeget kell rátenni?
 — Bélyeg nem szükséges rá, — a nélkül is tudunk mi szavatolni.
 — Igen helyes, mondottam — jőjjön tehát ön délután a lakásomra s odaadom a folyamodványt.
 — Azzal nem tartozom, azt minden fél maga tartozik hozzá adni.
 — Jó, jó, de én megfizetem önnek a hordárdíjt, amiért ön elviszi.
 — Oh, igenis, nagyságos ur, — szóló hirtelen megváltozva — az más, csak tessék parancsolni velem.
 S a büszke elnök urból hirtelen újra az 527. számú alázatos furmányos lett, ki sapkáját levéve, kérdé:
 — Hány óraker tetszik parancsolni, hogy elmenjek, nagyságos ur?
 Jőjjön 4 óraker, — mondottam — lakásom: Imre-utca 6. szám, nevem Balázay Bogumil. Isten megáldja.
 — Igenis, nagyságos ur, alázatos szolgálja! A dolog egy darabig huzódott aztán, ugy látszott, nem lehet elég választmányi tagot összegyűjteni, kik „szavatolnának“. Végre egy reggel nyájasan állit be hozzám újra az elnök ur.
 — Kérem alásan nagyságos ur, elhoztam a végzésünket abban a bizonyos ügyben, — mondá nagy alázatossággal.
 Adja hát, — szólótam, érte nyulva.
 — Harmincz krajczár jár hordárdíj, — szóló az elnök ur.
 Átdadtam s átvettem a végzést, mely szabályszerű háttírállal így hangzott:
 „Folyamodványt a keresetével a rendes polgári peruta utasítottik.“ Alólirva valami macskakaparás: „mint elnök.“
 — Ez szép dolog, mondottam — s hát mivel indokolják?
 Tetszik tudni, — felelt az elnök ur,

— a Szepej tehet róla, hogy mindig szomjas. A tisztelt folyamodványt maga oka a kárnak, minek hitta a Szepej.
 Igaza volt az elnök urnak s a kézi inkább igaza lett akkor, midőn a kézi furmányos egyesület bejűröleten a kártérítésért a bagatel-bíróság előtt. Védő gyanánt a 794. számú kézi furmányos szerepelt, kibén töltsemertem egy silenciumba tett ügyvédet. A mostani képzési törvények óta, istennek hála, ezental a hordársághoz is jogvégtesség és tudori oklevél szükséges.
 Ad 1. A Miló Venus fejét illetőleg, melynek karjai ugy is hiányoztak, felpelelnek be kell látnia, hogy azzal, ha az alaknak feje is hiányzik, az beesben csak nyer, mert így még antikabb lesz. Ad 2. A Rembrandt-másolatot az átbökés folytán ha tulajdonosa kifoltoztatja, most már eredeti gyanánt adhatja el, s így ez is csak tiszta haszon. Ad 3. Az eltörtött Pompejibeli urna megragasztatására kitűnő hideg enyvet lehet kapni, — soha többet az ott nem török. Egy üveg ára krajczár, érre az urnára alig megy rá 2 krajczár ár. Ennyi a kártérítési összeg.
 — Ellenben, — folytató a 794. szám, — felperes „szemtelen“-nek nevezte a kézi furmányos egyesület érdemes tagját, mely becsületértésért kérem tiz forint bírságban, nem fizethetés esetén — még újabb tiz forint bírságban elmarasztalni.
 A tárgyalás vége az lett, hogy a káromra még rá kellett fizetni. Amint meggyünk kifelé a bevégtett tárgyalás után, mellém szedődik az egyesületet némán képviselő elnök ur.
 — Nagyságos ur, — szóló — sajnálom a dolgot. Most csak tessék megfizetni a bírságot, de máskor burcolkodásra ne a Szepej tessék hivni, hanem engem, mert én csak félannyit török mindig össze. Ez 50 perczent nyereség.

N É V J E G Y Z É K E .

Tiszteletbeli elnök:

ALT JULIA.

Egyleti elnök:
SCHULHOF RÓZA.

Pénztárnok:
GRÜNHUTH IGNACZ.

Egyleti alelnök:
KENGYEL JANKA.

Titkár:
BLOCH LIPÓT.

Folyó szám	A tag neve	Tag-sági díj	Folyó szám	A tag neve	Tag-sági díj	Folyó szám	A tag neve	Tag-sági díj
	**Alt Julia <i>tiszteletbeli elnök</i>	6		Hoffer Lipótné	3	135	Rechnitzer Netti	3
	Alt Klára	6		Hollósi Adolfné	3		Rosenbaum Mari	3
	Alt Bernátné	3	70	Honig Marie	3		Roth Arminné	3
	Altman Regina	3		Hofman Karolin	3		Roth Jakabné	3
5	Back Jakabné	3		Hofman Rozália	3		**Schulhof Róza <i>elnök</i>	4
	Bauer Helén	3		Jákovovits Adolfné	3	140	Schulhof Györgyné	3
	Bechinger Edéné	3		Jusztusz Lipótné	6		Schwarz Anna	3
	Berger Lipótné	3	75	Illés Berta	3		Schwabach Róza	6
	Bettelheim Teréz	3		Kaufér Dávidné	3		Csepregi Schapringner Berta	6
10	Billitz Leonora	6		*Kengyel Janka <i>alelnök</i>	3		Csepregi Schapringner Hedvig	6
	Blau Sarolta	3		Kepes Mari	3	145	Csepregi Schapringner Valeria	6
	Blauhorn Izidorné	6		Király Mórné	3		Schlesinger Lajosné	4
	Bloch Lipótné	3	80	*Klein Dávidné	4		Schwarzenberg Józsefné	3
	Blum Miksáné	3		Klein Jakabné	6		Schaffner Julia	6
15	*Bohm Alt Berta	6		Klingenberg Katalin	3	150	Seligmann Márkné	3
	Brodman Antalné	3		Kohn Róza	4		Sattler Józsefné	3
	Braun Mórné	3		Kohn Lujza	6		Schlesinger Ignáczné	3
	Braun Mihályné	3	85	Krausz Abrahámné	3		Schlesinger Mórné	3
	Brucker Johanna	3		Krausz Simonné	6		Singer Mórné	3
20	Duldner Józsefné	3		Krausz Salamonné	3		Singer Terézia	3
	Deutsch Adámné	4		Krausz Karolina	4	155	Slovák Mórné	3
	Deutsch Lipótné	4		Krausz Klementin	6		Spitzer Lajosné	6
	Dorner Henrikné	3	90	Krausz Riza	3		Spitzer Adámné	3
	Eisner Ernesztina	4		Kreiner Katalin	3		Spitzer Jakabné	3
25	Engel Jusztus Róza	6		Kurländer Adolfné	3		Spitzer Ignáczné	6
	Engel Anna	6		Lövi Adolfné	3	160	Spitzer Laura	3
	Engel Mihály	6		Leinkauf Józsefné	3		Spitzer Anna	3
	Engel Paula	6	95	Lübek Henrikné	3		Stein Engel Ilona	6
	Engel Józsefné	6		Lipkovits Laura	3		Steiner Lázárné	6
30	Özv. Engel Lipótné	3		Lang Hermanné	3		Steiner Lipótné	6
	Eisner Abrahámné	3		Löbl Janka	3	165	Steuerer Betti	3
	Eisner Dócziné	4		Löwentheil Márkné	3		Stern Terézia	3
	Feldman Veronika	3	100	Löwinger Józsefné	3		*Stern Karolin	6
	Fischer Janka	6		Löw Hermina	3		*Stern Berta	6
35	Fellner Józsefné	3		Özv. Löwy Betti	3		Stern Mórné	3
	Fischer Mórné	3		Özv. Löwy Fáni	6	170	Strausz Zsigmondné	3
	Fischer Zsófia	4		Löwy Engel Berta	6		Strauser Henrikné	3
	Dr Fürst Gyözőné	6	105	Miczky Józsefné	3		Schwartz Izákné	3
	Frankfurter Sziidónia	4		Miczky Etelka	4		Schwarz Katalin	6
40	Fried Mórné	3		Mandelbaum Sándorné	3		*Schwarz Lipótné	3
	Friedmann Dávidné	3		M Markus Dávid	3	175	Schwarz Samuné	3
	Friedmann Józsefné	3		Mautner Gizella	3		Schwarz Matild	6
	Friedmann Salamonné	3	110	Mautner Hermina	3		Schwarz Ignáczné	3
	Fuchs Janka	3		Mandel Arminné	3		Schwarz Izraelné	3
45	Found Jánosné	3		*Mendel Matild	6		Schwarz Grün Karolin	3
	Özv. Fürth Róza	3		Münz Sándorné	3	180	Steinberger Karolin	3
	Gerstel Mórné	3		Münster Ferenczné	3		Steiner Sarolta	3
	Geininger Katalin	3	115	Nasitz Adolfné	3		*Tausz Vilmosné	3
	Glasz Henrikné	3		Oblath Paula	4		Tauszig Ilka	6
50	Glasz Hermanné	3		Paunz Adolfné	6		Tauszig Matild	6
	Goitein Jakabné	3		Dr. Paunz Lipót	3	185	*Trenschiner Róza	8
	Goldberger Alt Karolin	6		Paunz Janka	6		*Ullmann Irma	6
	Grün Bernátné	3	120	Pfeffermann Adolfné	3		Ullman Lajosné	3
	Grün Ignáczné	4		Pfeiffer Géza	3		Wertheimer Sarolta	6
55	Grün Jozefa	3		Pollák Samuné	3		Weidlinger Zsigmond	6
	Grünhut Janka k. a.	3		Porges Edéné	3	190	Wallerstein Henrikné	3
	Grünhut Károlyné	6		Präger Jónásné	4		*Weiller Róza	6
	Grünhut Adél	6	125	Präger Samuné	3		*Weiller Sarolta	6
	Grünhut Mina	3		Podvāncez Mária	3		Weisz Berta	3
60	Goldschmiedt Berta	3		Reinfeld Ödön	6		Weisz Bernátné	3
	*Gutmann Regina	4		Reinfeld Matild	6	195	Weszel Abrahámné	3
	Günsz Róza	2		*Reif Károlyné	6		*Weisz Józsefné	3
	Grünwald Karolin	3	130	Rosenteld Mórné	3		Weisz Mórné	3
	Heszer Gerszonné	3		Rosenthal Julia	3		Weisz Jakabné	4
65	Hirschfeld Katalin	6		*Reich Hermina	3		Weisz Samuné	3
	Hirschler Imréné	3		Rothmüller Berta	3	200	Zirner Márkné	3
	Honig Fáni	3		Reiter Róza	3			

A pécsi i. r. négyzet pénztári kimutatása az 1885. évről.

Bevétel

Kiadás

1	Pénztári készlet 1884-ről	350	58	1	Rendes havi segély-pénz	717	60
2	Évi járulékok	757	75	2	Rendkívüli segély	207	90
3	Gyűjtött adakozás	66	61	3	Tűzfajta kiosztás	170	50
4	Templomi adakozás	114	72	4	Kiosztás Pesach ünnep alkalmából	75	75
5	Kamat a községnél elhelyezett 1500 írtnyi tőke után	90	—	5	Gyógyszertári számla	34	32
6	Templomi szék bérbeadása	25	—	6	Egyleti alap növelésére	300	—
7	Szelvények bevétele	22	18	7	Visszatérítés a kihazasítási alapnak	186	64
8	Házassági alapítvány szelvényei	49	20	8	Mendl Matilde urhölgy alapítványa a tőkéhez	20	—
9	Gyűjtés házassági esküvők alkalmával	196	44	9	Alt B. ur által adományozott 2 dbb Ch. K. részjegy	20	—
10	Egyleti bál tiszta jövedelme	378	13	10	Jegyzői költség	52	50
11	Alt Bernát ur adománya 2 Ch. K. részjegy	25	—	11	Különféle	17	—
12	Kihuzott Ch. K. részjegy	10	—	12	Házasulandók segélyezésére	65	—
13	Pécs sz. kir. város tűzelőfa-adománya	48	—		Pénztári készlet	298	—
14	Stein Mór ur tűzelőfa adománya	25	—				
15	Különféle	11	60				
		2165	21			2165	21

Schulhof Róza,
elrész.

Grünhuth Ignác,
pénztárnok.

JÉLEN SZÁMADÁS ÁLTALUNK TÉTELENKÉNT MEGVIZSGÁLTATVÁN, MINDENBEN HELYESNEK TALÁLTAZOLLI.

Pécsért, 1886. évi május hó 19-én.

FISCHER MÓR.

J. W. TRENSCHNER.

REINFELD ÖDÖN.

A pécsi ikt. "őgyelet vagyoni kimutatása az 1885. évről.

A) Egyleti vagyon.		B) Kiházasítási alap.		C) Egyleti alapítvány.	
1	Betéti tőke a pécsi kölcsönös segélyző-egyletnél Az év végéig járó 4% kamat	812	45	621	82
2	Báli mulatság tiszta jövedelme	42	68	27	62
3	Kihuzott Ch. K. részjegyek Mendl M. úrhölgy adom.	—	855	186	64
4	Követelés a hitközségnél	—	300	—	1000
5	Alt Julia adománya a siklósi takarékpénztárban, tőke Ennek 6% kamatai az év végéig	617	12	212	25
6	Pénztári készlet 1885. végén	37	20	8	66
7	Értékpapirok névértékben*)	—	620	—	—
8	Mendl Matild úrhölgy adománya 3 db Ch. K. részjegy	30	—	—	4797
9	Alt Cz. adománya, 2 db Ch. K. részjegy	20	—	—	1836
10	Fuchs Verona hagyatéka, egy templomi szék	—	500	—	220
	Az egyleti vagyon összege	4797	45	—	6854
					44
					8
					220
					91
					45
					08
					91
					44

Grünhuth Ignác,
pénztárnok.

Jelen kimutatás általunk tételenként megvizsgáltatván, mindenben helyesnek találtatott.

Pécsen, 1886. évi május hó 19-én.

REINFELD ÖDÖN.

TRENSCHINER J. W.

FISCHER MÓR.

S Z Á R V I Z S E G É L Ö K .

*) 1 drb göchajzosi sorsjegy 44526. sz. névértéke 100 ft. — 2 db Pálffy sorsjegy 2377, 4297. sz. névértéke 80 ft. — 1 darab Salm sorsjegy 56615. sz. névértéke 40 ft. — 2 drb Allampapírjárdék-kötvény 45633. 44370. sz. névértéke 200 ft. — 2 drb magyar papírjárdék-kötvény (néhai Schapfringer Matild alapítványa) 1414., 1415. sz. névértéke 200 ft.